

[Hagen Hagensen]

ringer var indhentet, kunne blive nødt til at foretage korrektioner.

Både i forbindelse med ministerens redegørelse fra 1984, som vi jo drøftede her i Tinget, og på den konference, som justitsministeren senere har holdt, synes der at være bred enighed om i princippet at styrke borgernes ret til at have deres privatliv i fred og frihed for andres nyfgenhed.

Det er vigtigt at udvide beskyttelsen af privatlivet til at omfatte oplysninger om væsentlige sociale forhold og at indføre anmeldelsespligt til Registertilsynet for private edb-registre, der indeholder oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold. Det er rigtigt at undtage foreningsregistre, der alene omfatter oplysninger om medlemmer.

Det er ligeledes rigtigt, at forskningsregistre og statistiske registre i hvert fald undergives anmeldelsespligt og restriktioner med hensyn til videregivelse af oplysninger.

Videregivelse af oplysninger fra registre er nok det mest kildne forhold. Her er der behov for regelsæt om beskyttelse. For private registre er indførelse af samtykke fra den registrerede til videregivelse helt på sin plads, ligesom forbudet mod samkøring af registre indeholdende oplysninger om rent personlige forhold er det. I det hele taget bør samkøring nøje vurderes.

Særlige forhold gør sig gældende for videregivelse af kundeoplysninger og kreditoplysninger, og det er rigtigt at skærpe reglerne herom, herunder at oplysninger ikke kan danne grundlag for vurdering af andres forhold. Det vender vi tilbage til under udvalgsarbejdet.

I forbindelse med kreditoplysninger rejser sig spørgsmålet, på hvilken måde oplysninger til registre indhentes. Dette forhold må vi også dyrke.

Forbud mod at registrere telefonsamtaler i almindelighed er jeg enig i. Det er væsentligt, at vi får registerindsigt, og det er af afgørende betydning, at det sker. Det er tilfredsstillende, at den registrerede på begæring kan få oplysning om, hvad der er registreret om ham, og det betyder også, at vi kommer ind under Europarådets konvention på en måde, som er rigtigt for os.

Også retten til at få slettet oplysninger er afgørende. Præcisering af, at offentlige registres oplysninger om rent private forhold i

almindelighed ikke må videregives, synes jeg også er meget væsentlig.

Det lovforslag, vi her har til drøftelse, omfatter mange enkeltheder, og det er helt givet, at vi under udvalgsarbejdet kommer ind på disse ting, men til hjælp har vi også meget omfattende og instruktive bemærkninger, der vil blive af betydning for de forhold, vi skal drøfte til sikring af borgernes personlige frihed og integritet.

Endelig er der grund til at anerkende den fremgangsmåde, ministeren har valgt ved, at det er Folketinget, der først kommer til at drøfte disse forhold uden forudgående høring andetsteds. Jeg finder, at det er den rigtige måde, der er valgt, når man nu samtidig med fremsættelsen af lovforslaget hører andre derom.

Jeg tror også, der er mulighed for, at vi senere, når udvalgsarbejdet er gennemført, i bred enighed kommer til at gennemføre ændringer i registerlovgivningen. Det Konservative Folkeparti vil yde sin indsats dertil.

Leif Hermann (SF):

Jeg vil gerne sige tak til justitsministeren, fordi forslaget om ændring af disse to love er fremsat. Dermed er vi så ved at nå til vejs ende med det, der er blevet kaldt for forvaltningsprocesreformen, selv om man under det begreb også omfatter loven om private registre.

Det har jo været et temmelig stort arbejde, og der er heller ikke nogen tvivl om, at lovkomplekset som sådan er en temmelig indviklet historie. Derfor vil det også være rart at få de moderniseringer, som ministeren er kommet med.

Det mest vidtgående er naturligvis forslaget om de private registre, for jeg tror godt, man kan sige, at Folketinget i 1978, da loven om private registre blev vedtaget, måske havde vanskeligt ved at forudse, hvilket omfang og hvilke virkninger registeropbygningen i den private sektor egentlig ville få.

Når det er sagt, vil jeg også godt sige, at denne ret vidtgående revision, som justitsministeren har lagt op til, er en udmærket ting, men ligesom fru Lissa Mathiasen kunne vi selvfølgelig godt forestille os, at man gik noget videre. Jeg kan altså ikke tilsige justitsministeren de samme pæne SF-ord, som faldt